

SZÍNJÁTÉK AZ
EMBERTELENSÉGBEN

Szeressétek ellenségeiteket,
tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék benneteket...
(Lk 6, 27)

*Szabad kezet kapott az örület,
megnőtt a gyűlölet tágassága,
az embertelenség színjátékát
visszatapsolják félrevert kezek,
kettőbe tört súlyos árnyék az Ég,
nappali sötét tapad a Fény lábnyomába,
Dante sötét erdejébe léptek gyilkolásra
képzett idegenek, hamis prófétákat rejt
az éteri körmenet...*

*Méregbe mártott szavakat dobálnak,
támadnak az igék, a főnevek s a melléknevek.
Nem érted miért üldöznek, miért gyaláznak,
miért kiáltanak ki téged is bűnösnek.
Hiába közeledsz békességgel, minden
hangadásod rosszul értelmezett hibüzenet.
Már nem él benned József Attila vigasza:
Ahány igazság, annyi szeretet...*

*Ördögi terveket fényeznek az értelmes élet
búcsúztatására, a nonszensz abszurditás
zászlaján új jelszó lobog: létjogukban él a semmi
nem bűn kategória; másságot öntenek halhatatlanságba.
Ki belépsz most e földre, hagyj fel minden
reménnyel, ahogy a nagy költő mondta...
Vélt igazságot öntött haragba az új horda,
s ahogy a szél kavarja a szólamot egyre
magasabbra, már nem hallatszik az égi szózat:
azért, mert magaslaton állsz, ugyanolyan
alacsony vagy, mint az összes többi.
Csak más színeket keversz ki palettádon,*

*máshova teszed az irányjelzőt, mások az
isteneid; kevert hibrideket nemz méhedben
a torzóba csonkított élet...
Nem nyújtanak kezet, akik szemben állnak veled,
gúnyos mosoly szilánkjai röpködnek
homályba tévedt arcod előtt,
csak annyit látsz, újraéledt földeden
Hieronymus torz világából a gyönyörök kertje,
sokan nem nyújtanak már feléd segítő kezet,
a lélekmezőkbe az önzés beleköt,
egyszemélyben te lettél a hóhér s az üldözött.
Talán, ha az igaz utat újra megleled,
a remény majd megint rád talál, s az állandóságban
végre megfog a béke...
s a követ, melyet vérző öklöd szorít elszántan,
kenyérré változtatja a szeretet.*

PANASZKÖNYVI BEJEGYZÉS

*Most Háborús Tekercseket
böngésznek arctalan hatalmak,
Armageddon ideje van megint,
a békét elüldözték fizetett
rendzavarók; sok a golyóütötte lélek.
Férgék kenyere lett a csatamezőn
bomló test, repeszek közt
nem virít a haraszt...
Ágyúk csövébe ültetett vérvirágok
köpködik gennyesre a tavaszt.
Tépett felhők közé rétegződik
a korom...odalent a Legyek Ura
rágódik a csontokon.
Mit ír vajon az Elrendelés Könyve,*

*hol van a Szent Gyülekezet,
miféle szerkezetből nő és vastagodik
napról napra a gyűlölet?*

*Uram, szent kezed széttörte az
ostyát, melyben egykor melletted álltunk.
Már nem vagyunk veled egy csapat?
Már nem fáj neked a veszteség?*

*A fényt elnyelik halálhideg terek,
a hangnak nincs kitárulkozása,
dögszag lesz az illatból a virágban,
s nekem sincs már maradásom
a kísértet-járta apokalipszis rémületében.*

